

[Glistrup]

de formål, der til enhver tid efter folketingets afgørelse fortjener at blive fyldestgjort. Man må ikke give visse særrettigheder og særfor-spring med henblik på at få brugt penge til bestemte formål.

Vi har haft adskillige fremskridtsforslag på denne linje til behandling herinde. f.eks. om den kommunale momsfond, om Helsefonden, og det har været sådan, at når man har set, at der stod fremskridtspartiet som afsender på dem, så har vi ikke oplevet at få en alt for venlig modtagelse, for nu at sige det mildt. Men nu hilser vi da med tilfredshed, at tioren også begynder at falde hos regeringen, og at regeringen efter de generelle bemærkninger, som findes i motiverne til det foreliggende forslag, går på jagt efter disse centrale og mærkelige fonde og ser at få disse monstrummer udryddet.

Vi kunne godt have ønsket os, at regeringen var gået videre, end man går med dette forslag, og havde ophævet såvel de primær-kommunale som de amtskommunale fonde totalt, og at man selvfølgelig også havde undladt at have nogle fonde til rådighed for hovedstadsrådet. Men som altid, når bare man går et skridt i den rigtige retning, selv om man ikke når helt til vejs ende, kan man regne med, at man får fremskridtspartiets støtte.

Modsat venstre og det konservative folkeparti er vi af den opfattelse, at disse penge helt og fuldt bør gå i statskassen og ingen andre steder end statskassen. Vi kan ikke se, der kan være nogen som helst fornuft i, at de amter, der tilfældigvis har mange ejendomme, som er underkastet disse frigørelses- og afståelsesafgifter, skal have særlig mange penge i kassen, mens de steder, hvor der ikke er noget særligt, skal have færre penge i kassen. Det sunde er nu engang, at pengene samles centralt og bliver fordelt centralt, alt efter hvilke behov af social, sundhedsmæssig, beskæftigelsesmæssig eller vejtmæssig art der nu er rundt omkring i landet. Dette, at kilden til afgifterne opstår ved, at der tilfældigvis er noget byudvikling i gang i et bestemt område, og at det så også er det område, der skal skumme fløden af det fremfor andre, hvor der måske er større behov for midlernes anvendelse, er ærligt talt ikke noget, vi kan lide fra fremskridtspartiets side.

Vores eneste lille betænkelighed ved forslaget er, hvad der skjuler sig bag bestemmel-

sen om, at de samme regler som for så mange andre skatter skal finde anvendelse på frigørelses- og afståelsesafgiften, men det får vi forhåbentlig afsløret i udvalget. Forhåbentlig ligger der ikke nogen særlig ubehagelige ting gemt i denne bestemmelse, som jo under alle omstændigheder er af begrænset rækkevidde.

Derfor er vi altså fuldstændig positive over for og kan stemme ja til regeringens forslag. Vi kommer med nogle ændringsforslag om at gå endnu videre ad vejen, men forkaster man vore ændringsforslag, så stemmer vi alligevel for regeringens forslag, så det ved ministeren altså, når han skal finde ud af, hvordan der skal stemmes ved anden behandling. Vi er indstillet på, at dette selvfølgelig ikke er det store skridt til Danmarks frelse, men det er et skridt i den rigtige retning.

Rahbæk Møller (SF):

I modsætning til fremskridtspartiet er SF tilhænger af, at visse midler er båndlagt til byudviklings- og regionplanlægningsformål, og vi kan derfor ikke tilslutte os dette forslag. Jeg skal tilføje, at det er specielt odøst, at midler, der hidtil er gået til amtskommunerne, for fremtiden skal gå i statskassen. Det, der er behov for, er at flytte byrden den anden vej: fra at lette den proportionale skat til at lægge mere vægt på den progressive skat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da min gruppes ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede på grund af udvalgsarbejde, skal jeg på gruppens vegne blot meddele, at vi er tilhængere af forslaget og synes, at det er et rigtigt princip.

Nu forstår jeg, at SF er tilhænger af, at man bevarer fondene. Jeg må i den forbindelse have lov til at citere, hvad SFs tidligere gruppeformand og landsformand, hr. Aksel Larsen, sagde. Han syntes, at det var et fuldstændig forældet system, at staten og det offentlige stadig væk opererede med det gammel-dags-cigarkassesystem. Man puttede nogle penge i en cigarkasse og sagde, at de kun måtte bruges til det og det formål. Jeg syntes dengang, at hr. Aksel Larsen havde ret, og det synes jeg stadig væk.